Ebba Busch: Tal på Rikstinget 2025

Talare	Datum	Plats
Ebba Busch Partiledare	14 november 2025	Linköping

Kära partivänner. Så otroligt roligt att se er alla på plats här.

Här är platsen att vara. När Kristdemokraterna håller riksting då vet man att det är värt att följa.

Minns ni hur det var för 10 år sedan? På rikstinget 2015 i Västerås så var det Kristdemokraterna som fällde Decemberöverenskommelsen.

Det var då som vi återförde välbehövligt syre till demokratin i Sverige. Där banade vi vägen för vårt stora inflytande i regeringsställning idag, och att Ulf Kristersson skulle bli Sveriges statsminister.

Där visade vi att Kristdemokraterna inte bara är möjliggörare – vi är garanten för att Sverige ska ha en högerregering!

Jag vill att Sverige ska resa sig. Det är min mycket enkla men viktiga vision för vårt land. Ett Sverige som reser sig.

Jag menar att vi alldeles för länge har talat illa om Sverige. Vi har fått höra att mammor och pappor inte är så viktiga för sina barn i jämförelse med statens utbildade pedagoger.

Vi har blivit matade med missriktade attacker mot den svenska mannen så kallade toxiska maskulinitet.

Vi har fått höra att kön bara är en social konstruktion som ska suddas ut.

Vi har blivit anklagade för att fiska i grumliga vatten så fort man talat om svensk kultur eller viftat med svenska flaggan. Men i ett land som inte vågar tala om vad som är rätt och vad som är fel har kriminaliteten kunnat gro.

Vi har fått höra att vi måste ha världens högsta skattetryck för att ha en bra välfärd. Men vi har fått rekordlånga vårdköer, övertro på byråkrati och ett land där födande kvinnor inte med säkerhet kan veta att det finns en tillgänglig barnmorska som tar hand om dem.

Vi har levt med misstron att vi måste späka oss själva för att nå klimatmålen. Så till den milda grad att vi tvingat gårdar i konkurs och pressat vanliga svenskars ekonomi i botten med höga bränslepriser. Lagt värdet i skogen i träda och klassat våra bönder som miljöfarlig verksamhet.

Men nu. Nu ska en ny dag gry. Det är dags att släppa loss kraften i det fria företagandet, den svenska malmen och skogen.

Det är dags att resa värdet av gemensamma värderingar, tydliga goda mans- och kvinnoideal och trygga familjer.

Det är dags för Sverige att resa sig igen.

Det är inte bara vi som kom på den briljanta idén att ha ting, kongress, stämma den här helgen, utan samtidigt som vi håller vårt riksting är Centerpartiet också samlat till sin partistämma. Och som ni vet så ställde inte Anna-Karin Hatt upp för omval som centerledare.

Elisabeth Thand Ringqvist valdes igår till ny partiledare för Centerpartiet. Hon är faktiskt min 21:a partiledarkollega.
Vi skickar ett stort grattis till Elisabeth!

Anna-Karins tid som partiledare blev kort. För kort. Och jag säger detta med stort vemod.

Jag ska motvilligt erkänna att Anna-Karins besked tog mig ändå till en ganska mörk plats som jag har varit på ett antal gånger under mina många år som förtroendevald.

När långa arbetsdagar slutar med persondrev, slutat med direkta hot.

Jag vet att det är många av er som sitter i den här salen som verkligen kan känna

igen er. Ni har själva mött det här på grund av ert samhällsengagemang.

Egentligen är den här situationen inte ny. Jag tror kanske att den är annorlunda idag tack vare de snabba mediadygnen, tekniken och möjligheten till massiv spridning på kort tid. Men det är faktiskt inte nytt.

Jag tänker bara på hur det Alf Svensson hade det när han i början av sitt långa partiledarskap möttes av hot om hur han skulle ”fixas”. Hur till och med Alfs föräldrar fick ta del av de här dödshoten mot sin son.

Sverige är ett land där en statsminister mördats på öppen gata och en utrikesminister ryckts ifrån sina två barn när hon höggs ihjäl.

Så precis som alla gånger tidigare, då bägaren av nedsidor, av faktiskt mörker lite grann runnit över så har jag efter Anna-Karins besked haft ett behov av att grunda om mig själv. Komma tillbaka till mitt varför. Till vårt varför.

Varför är vi här hela den här helgen istället för att vara hemma och vara lediga? Varför lägga så mycket tid på politiskt samhällsengagemang? När trycket är för stort, för länge, för skoningslöst. När det blir för personligt. När hatet gnagt. När hoten tar sig över tröskeln till hemmets borg.

Varför fortsätta? Även när… priset faktiskt är. För. Högt.

Ni vet svaret. Det är ett ord. Andra.

Vårt varför stavas andra. Det som driver oss är kärleken till andra. Och den har hittills varit så långt mycket större än det hat som vi ibland möter.

I vårt partis begynnelse saknades både maktpositioner och arvoden. Det var inte makten som drev vårt partis pionjärer att fortsätta i så många år. Det var kärleken, kärleken till andra som bar dem vidare.

Så min uppmaning till er är. Håll den kärleken till andra vid liv. Ge den utrymme och hjälp varandra att vårda den.

Det är 302 dagar kvar till valet. Det här kommer att bli en riktig rysare med många olika, möjliga, komplicerade valutgångar. Och den bästa möjligheten för

stort handlingsutrymme då stavas ett starkt valresultat.

Tro inte kristdemokratin om för lite. När vi släppte den sargen förra gången så stack vi uppåt i opinionen när möjligheten och luckan väl kom.

Så inför 2026 så vill jag be dig om mer.

Väck ditt varför. Väck KD-rebellen till liv. Sverige behöver ett parti som presenterar ett realistiskt hopp. Ett parti med modiga ledare som tar ansvar. Ett parti där vi som medlemmar visar både handlingskraft och stort hjärta.
Vi ska ge Sverige det bästa – i det värsta av tider. Så kan vi få se ett Sverige som reser sig.

2022 bad vi om möjligheten att få ge Sverige en ny start, och vi fick den chansen!

Då hade vi hög inflation på nästan 10 %. Låg tillväxt. Eskalerande gängkriminalitet. Misslyckad integration.

Men nu har vi den lägsta asylinvandringen sedan 1985. Skattetrycket är det lägsta på 50 år. Och
vi har lämnat 200 år av allianslöshet bakom oss och
fört Sverige in i Nato. Äntligen!

Så nu börjar Sverige resa sig. Vardagen blir lite lättare när en vanlig arbetande familj får en hel månadslön mer i plånboken varje år. När drivmedlet – det man sa var populism att försöka råda bot på – har blivit 500 kr billigare varje gång man tankar full tank. Och när matmomsen halveras. Nu blir det billigare att vara svensk! Vi går från ord till handling, löfte till leverans.

Vi gör också den största satsningen på väg och järnväg i landets historia. Byggregler för hus och hem förenklas. Sverigevillan möjliggörs. Strandskyddet lättas. Och för första gången på 50 år byggs det ny kärnkraft. Nu bygger vi Sverige starkt igen!

Vi lovade att genomföra Adrianalagarna. Det börjar vi nu leverera på. Vi sätter fler poliser på gatorna och fler kriminella i fängelse. Vi inför föräldrastödsprogram och ÄNTLIGEN blir det alltså kriminellt att rekrytera

barn in i gäng.

Och som inte det är nog.

Fritidskortet är infört! Dubbla dubbeldagar och nationell vårdförmedling! Historiska satsningar på psykisk hälsa och psykiatrin! Och dessutom är vi nu Sveriges första regering som aktivt bekämpar den ofrivilliga ensamheten.

Detta är en ny start för Sverige! Än är vi långt från mållinjen men Sverige har att välja på en återgång till rödgrönt kaos eller fyra år ytterligare med lag, ordning och reda. Och jag vet vad jag väljer!

Om Sverige ska kunna resa sig på riktigt, då krävs en stabil grund för att vi ska kunna stå stadigt. Samhället behöver en gemensam värdegrund. Ett etiskt minimum.

I Sverige är det den kristna etiken som är vår värdegrund. Här finns tankegods som vi har burit med oss i 1000 år. Och som har format oss.

Härifrån kommer strävan om att söka sanning och kunskap. Vår uppfattning om människolivets okränkbarhet och allas lika värde. Vår syn på personlig frihet och integritet liksom grunderna för en demokratisk utveckling. Vår övertygelse om jämställdhet mellan kvinnor och män. Och uppmaningen om att visa solidaritet mellan människor.

Det här är Sveriges rötter. Det här är våra värden. Och det mina vänner, det är ingen belastning. Det är vår styrka. Den kristna etiken är vår civilisations förutsättning. Det är inget att be om ursäkt över, det är någonting att värna och fortsätta driva framåt.

Det kommer ett men.

Jag menar att man från politiskt håll har under årtionden underminerat Sveriges värdegrund.

Och vi ser resultatet nu.

Vi har haft en helt misslyckad integrationspolitik.

För att vi varken har kunnat välkomna någon till en tydlig kultur eller ställt etiska krav på den som kommit hit. Så vi har inte vågat, eller ens kunnat, stå upp för det som vi tycker är rätt och riktigt.

Och när vi inte försvarar vår värdegrund – har de ideal som vi tagit för självklara, de har på många sätt utmanövrerats av en för oss helt främmande människosyn.

Socialstyrelsen beräknar att i vårt land, i Sverige, är det nästan 70 000 flickor och kvinnor som utsatts för någon form av könsstympning. 70 000. Och en kvarts miljon unga kan leva under hedersförtrycksliknande villkor. En kvarts miljon av landets unga.

Så går det när det offentliga Sverige valde att krypa inför andra kulturer i tron att det är det som krävs för att vi ska kunna säga att vi är toleranta. Men det var intoleransen – förtrycket och föraktet – som egentligen vann på båda sidor i stället.

Men nu har försiktighetens politik nått sitt slut.
Nu står vi upp för de flickor som fostras till underkastelse. Nu står vi upp för de pojkar som blir påprackade religiös intolerans. Nu är det dags att vi hjälper alla Sveriges döttrar och alla Sverige söner att resa sig.

Det finns en fundamental sanning som verkar gå många förbi: Totalitära idéer – oavsett om de kommer ifrån radikal vänster eller ifrån radikal och extrem höger – är lika farliga för den svenska öppenheten som hotet från politisk islam utgör.

Sverige står mitt i en värderingsstrid som syns på våra gator och torg.

Vi såg det i somras vid Palestinademonstrationen i Umeå när dockor iklädda blårandiga skjortor med davidsstjärnor hängdes upp med snaror runt halsen.

Det här bortförklarades som att det är en konstinstallation, men det var ett uttryck för samma människoförakt som syntes en månad senare i Stockholm, när fyra högerextrema män i 20-årsåldern misshandlade personer med utländsk bakgrund.

Om judar, kristna och muslimer ska kunna leva sida vid sida i fred och frihet, tillsammans med dem som inte tror på någon gud alls – då måste vi stå upp för

den svenska öppenheten. Då måste vi stå på den kristna värdegrund som gör Sverige till just Sverige.

Det är därför vi måste tala om värderingarna. Inte så mycket för att dra en skiljelinje av det som skiljer oss från andra, utan lika mycket för att kunna rita en inkluderande cirkel som är öppen för den som väljer att bli en del av vår samhällsgemenskap och värdegemenskap. För vi vet att när fler omfamnar våra värden blir också världen lite bättre.

Det här är kristdemokratins väg framåt. Att erbjuda en väg som också möjliggör gemenskap och ansvarstagande. Detta är en värderingsdebatt värd att ta. Detta är att tro på Sverige.

Apropå att tro på Sverige så slås jag av, rätt ofta numera, hur det är möjligt att vi inte tror mer om vårt land? Vi är alltså det land i EU som är bäst på klimat – vi har lägst utsläpp i hela EU. Det är som att det inte går in i våra huvuden hur bra vi är. Vi är på andra plats i hela världen när det kommer till innovation. Förstår ni vilken styrka det är? Men hur kan det då ändå komma sig att vi inte vi inte vågar ovanpå det använda de svenska naturtillgångarna för att fortsätta ge oss rikedom och därtill – göra oss till en nyckelspelare, faktiskt i världspolitiken?

Donald Trump har precis åkt Asien runt för att säkerställa tillgången till mineral och metaller.

Trump är alltså ute efter de råvaror som hela världen nu har ögonen på – eftersom de krävs i digitaliseringen, elektrifieringen och i artificiell intelligens. Liksom för ett modernt militärt försvar.

I detta nu finns det beståndsdelar av de här råvarorna i varenda hand eller åtminstone i varenda handväska eller ficka i detta rum. Bara i din smartphone finns ungefär 20 olika metaller.

Det här är råvaror som ett fåtal länder i världen idag kontrollerar. Och jag ska ge er en ledtråd – inget av dessa länder är medlemmar i EU.

Invasionskriget mot Ukraina gjorde det smärtsamt tydligt att Europa gjort sig beroende av rysk energi. Alla vet de enorma konsekvenserna det fick. Men det är en västanfläkt i jämförelse med hur beroende kommer slå av att vi nu är så

ensidigt beroende av Kina när det gäller kritiska råvaror.

Men det finns hopp. Sverige sitter bokstavligen på lösningen. Flera av de här råvarorna finns i vår svenska berggrund.

Hur förvaltar vi då dessa rikedomar i marken – undrar du. Ja, frågar ni mig så är svaret faktiskt katastrofalt dåligt, särskilt givet vad som faktiskt står på spel.

Denna fantastiska potential har vi i stället kastat i ett hav av byråkrati. Av krångel, av pappersexercis.

Följden är nu att EU är nästan uträknat konkurrensmässigt. Det är otroligt allvarligt.
Men Sverige kan öppna gruvor som kan skapa jobb och som kan kapa beroendet av Kina. Men då kan vi inte sitta och vänta i 25 år på att man ska få tillstånd för detta.

Problemet är att vi har ett regelverk som hindrar oss. Snart sagt varje hörn av Sverige täcks av ett så kallat riksintresse. Eller två. Eller tre. Eller fyra.

Jättekul att bestämma hur man ska försöka tolka dessa olika riksintressen – jag ser att det nickas här ute i salen.

Så det Sverige behöver är ett ledarskap som vågar förvalta vår skog och jord – ni vet förvaltarskapstanken – inte förvandla vårt land till ett museum av föråldrad industri. Och jag vill varna för att det är dit vi är på väg annars.

Här behövs en samlad miljöprövning – för att korta ledtider, öka rättssäkerheten och kapa byråkratin.

För detta är en så mycket större fråga än industripolitik. Det är större än klimatpolitik. Det är en fråga om strategisk autonomi.

Det handlar om vår möjlighet att som demokrati kunna fatta beslut och försvara våra värderingar – utan att falla för trycket från Kina och Ryssland.

Om vi inte lyckas förvalta vårt land, kommer vi misslyckas med att försvara vår frihet.

Strategisk autonomi är alltså garantin för att vi ska kunna stå fria.

Det är frihetens egenförsörjning.
Det är framtidens förutsättningar.
Det är så här Sverige kan resa sig igen.
Låt oss släppa loss kraften i de svenska naturtillgångarna.

Vårt land måste också resa sig som välfärdsnation. Vi har – trots våra skattesänkningar – fortfarande ett av världens högsta skattetryck – men vad får vi för pengarna?

Hur har all vårdpersonal det? Höga sjukskrivningstal, stor känsla av otillräcklighet. Färre patientmöten per läkare, långa köer och stora skillnader i vård beroende på vilket postnummer man har. Det är inte värdigt.

Men märkligt nog är det lite som att vi har vant oss vid att vårdbesök tar tid. Det är lite som att vi kokat långsamt, som en groda, som vant oss vid socialdemokratins försvar av systemet och tror att det är en naturlag att det måste vara så här. Och då skulle jag vilja ta upp ett exempel som Elisabet Lann har gett. Jag skulle vilja jämföra vården med skolan.

Hur skulle det vara om vi fick samma hantering av skolplatser som vi nu ser med vårdplatser, till exempel?

Tänk dig – och häng med mig här nu – tänk dig att det runtom i Sverige skulle finnas 21 olika förutsättningar för att ett barn skulle få en första kontakt med skolan.

Vad hade hänt om det i augusti – när höstterminen började – om det endast var två av tio barn i Region Norrbotten som fick en första kontakt med skolan inom 90 dagar?
Medan det var fem av tio barn i Region Värmland och åtta av tio barn i Region Jönköping?

Jamen välkommen lilla Pelle till årskurs 1 här, var god ta en kölapp och vänta i 182 dagar.

Alltså vilka rubriker det hade blivit i tidningarna!

Men var finns rubrikerna och artiklarna nu om att det är så här inom vården? Att endast två av tio patienter i Norrbotten fick en första vårdkontakt med en specialist inom 90 dagar!

Så varför har vi accepterat ett system där vi står i kö för att få vård?

Det är hög tid att välfärdslandet Sverige frigör sig från de 21 regionerna. Vi ska inte ha en vård där postnumret avgör om du faktiskt får en vårdplats eller istället ställs i en köplats.

Sverige behöver en vård som ger till var och en efter behov. Och inte efter var och en av regionernas förmåga.

Det här mina vänner – är det vi kristdemokrater står upp för. En vård som är rättvis. En vård som är jämlik. En vård som går att lita på – en välfärdsnation som reser sig.

Och jo, då vill jag tillägga att då är det så här – att om man vill få ordning på svensk sjukvård, och detta vill jag vara väldigt tydlig med nu – så räcker det inte att rösta på någon av alla nyanser av rött eller någon av alla nyanser av liberalt.

Man måste rösta på KD. Vi må vara en stolt och glad del av ordning och reda-gänget men det är bara ETT alternativ som på riktigt är beredd att slåss för ordning och reda även i vården – och det är vi!

Vi noterar den starkaste applåden hittills på det här segmentet.

Hör ni, i somras väckte jag diskussionen om den svenske mannen.

Reaktionerna har varit många på det här kan man säga. Vi har haft en del sedvanliga vanliga utbrott på några bestämda ledarsidor. Men det är långt i från alla som har varit högljudda.

Alltså, jag har haft mammor som med tårar i ögonen tackat för att jag hållit ett politiskt tal som handlade om deras söners framtid. På ett positivt sätt.

Jag har haft unga män som hört av sig och visat uppskattning för att de inte blivit avhumaniserade på grund av att de är män, utan att de kallats för Sveriges söner.

Jag tycker att det här visar på ordets makt. Men det visar även på vårt stora behov av förändringar i attityder.

Den offentliga debattens syn på mannen, den är lite problematisk alltså.

Vi har rört oss från ett slags könskrig till en sorts könlöshet som kröntes med riksdagsbeslutet om att biologiska män nu kan välja att juridiskt omregistrera sig som kvinnor.

Det här verkligen lite grann som den här gamla barnsången, prästens lilla kråka, som gick från ena diket till det andra diket.

Vi har alltså rört oss bort ifrån en helt berättigad kamp för att kvinnan ska bli tagen på allvar, få en plats vid beslutsfattarnas bord, få lika lön för samma arbete – till att vi nu genom lag försöker utplåna de biologiska skillnaderna mellan män och kvinnor.

Och härmed har ju också lagstiftaren märkligt nog bidragit till att förstärka de sociala skillnaderna mellan män och kvinnor. Cementera dem rentav.

Det kan ju inte finnas en enda ursprungsfeminist i världen som känner igen sig längre. Och det är en effekt av att ett helt land hukat sig under vilsna PK-politikers bombardering.

Men kära kristdemokrater – vi är inte dem som hukar i bänkarna – nej, gôbber å käringar nu laddar vi om. För könstillhörighetslagens normlöshet, den är fel. Och vi ska göra vad vi kan för att backa könstillhörighetsbandet.

Det finns naturliga skillnader mellan kvinnor och män. Men fiendeskapet är inte biologiskt. Det är ideologiskt. Och det är teorier som vi klarar oss utan. Syster ska inte ställas mot broder.
För våra döttrars frihet ska inte komma till priset av våra söners framtid. Vi ska skapa rum för både Sveriges söner och döttrar.

Hörni, det blir inga barn gjorda så att säga utan föräldrar, så nu när vi rör oss från söner och döttrar så förstår ni att jag är på väg till att tala lite grann om familjen såklart.

Sverige dras med följderna av decennier av politisk marginalisering av familjen. Men samhällets funktioner måste vara utformade på det sättet att vi stöttar familjerna. Trots att de inte är perfekta. För när vi som föräldrar inte räcker till – och det händer ju med jämna mellanrum – då behöver samhället stötta familjerna lite till.

När svenska 13–16-åringar i snitt , per dag, lägger 6 och en halv timmar om dagen vid sina skärmar. 6 och en halv timma. Utanför skoltid.
När skärmarna håller barn vakna om natten och stillasittande om dagen.
När det inte är tydligt vem det är på Tiktok, Youtube eller Snapchat som vi tillåter bli våra barns inre röst.

Då behöver vi ge stöd till mammor och pappor. Då behöver vi tala om värdet av närvarande mammor och pappor.

För skärmarnas ljus kan leda våra barn till en mörk och dålig plats. Och den här tiden framför skärmarna tränger ut så mycket annat. Bokslukandet uteblir. Tiden för fotboll utgår. Tiden för att träffa farfar försvinner plötsligt med ett par klick.

Och varför är det så här då? Jo, nu vet vi. För att skärmtid bokstavligt talat är som knark för ett barns hjärna.

Det finns de som pekar på att 260 klipp, det är vad som sägs krävas för att man ska bli beroende av flödet i sociala medier. 260 klipp. Sen är man fast.

Och i jämförelse med dopaminpåslaget från skärmarna blir ganska lite annat riktigt roligt för ett barn.

Följden av detta är att ett barn har många följeslagare på sina sociala mediekonton – men ändå ingen att prata med på riktigt, när man behöver det.

Vem är det ett barn vänder sig till när man scrollar fram? Och till och med riskerar att hamna på sidor med våld och övergrepp, med desinformation och

utpressning.

Självklart behöver vi vuxna bry oss mer om ögonkontakt än den där WiFi-kontakten som barnen frågar efter hela tiden. Barn behöver villkorslös kärlek, inte villkorade likes.

Och därför är det hög tid att ställa politiska krav på de techbolag som tjänar pengar på vad som faktiskt kan bli en förlorad och till och med förstörd barndom. Svensk lag måste gälla på samma sätt på nätet som den gör i svenska bostadsområden.

Techjättarna måste kunna visa att deras produkter och appar inte är skadliga och beroendeframkallande.

Det är dags att på allvar få fram frågan om en skarp åldersgräns för sociala medier. Sverige behöver en lagstiftning som ger föräldrarna verktyg att skydda sina barn.

En barndom i frihet behöver gränser online!

Jag vet att jag har hållit väldigt långa tal ibland, men jag tänkte inte prata så mycket längre. Jag tänkte prata om det vägval som Sverige står inför nästa år.

Vänner, nästa år går alltså svenska folket till val. Det blir ännu en valrörelse, det vi kristdemokrater är absolut världsbäst på skulle jag säga, och när svenska folket går till val så står det mellan två alternativ.

Du kan alltså få fyra år till med lag ordning-och-reda-partierna. Vi har levererat på de stora frågor som svenska folket ville ha åtgärdat: energi, ekonomi, migration och brottsbekämpning.

Men på andra sidan, ja det är lite oklart vad som står på andra sidan, det är det så kallade rödgröna laget – som inte ens är ett lag. De kan inte ens samlas vid ett och samma bord. Än mindre komma överens om vad som är Sveriges utmaning.

Kom ihåg hur det var förra mandatperioderna.
Det var alltså tre av åtta statsbudgetar som de inte fick igenom i Sveriges riksdag.
Det fanns ingen förutsägbarhet. Ingen kunde veta vilka reformer eller

budgetsatsningar som skulle gälla.

Statsminister Stefan Löfven tvingades avgå. Statsminister Magdalena Andersson tvingades också avgå, efter hur många timmar? Sju! Sju timmar satt hon. Man förlitade sig på en ensam extrem vilde. Och de partier som utgjorde själva regeringsunderlaget fällde regeringarna.

Är det verkligen en återgång till denna rödgröna röra som Sverige ska ha – det var min bästa Carl Bildt-imitation, men, på allvar, jag ber om ursäkt för den – är det verkligen en återgång till den här rödgröna röran som Sverige ska ha, i det här världsläget när det kommer otydliga och impulsiva besked ifrån våra amerikanska vänner, ifrån USA. När Sverige utsätts för påverkansoperationer ifrån främmande makt.

När Ryssland utkämpar ett fullskaligt krig mot Ukraina på europeiskt territorium.

Nattens barbariska anfall mot Kyiv visar på nytt villkoren. Om Ukraina lägger ner sina vapen upphör ett fritt land att existera. I modern tid. I Europa.

I turbulenta och oroliga tider behövs det ordning och reda. Och det levererar vi. Arbetet är bara påbörjat men inte avslutat.

Och min vision, den må vara enkel, men den är tydlig. Vi ska resa oss över den politiska korrektheten som tillåtits hålla tillbaka vårt lands styrka. Vi ska resa oss som tillväxtnation. Vi ska resa oss som välfärdsnation. Vi ska resa oss som ett land som tror på och värnar våra värderingar. Och för att Sverige ska resa sig som ett starkare och friare land, är vi det bästa alternativet.

Och vi, kära vänner, vi har självförtroendet att be svenska folket om deras röster. För vi kristdemokrater förbättrar vården, står på familjernas sida och gör det lite lättare att få vardagen att gå ihop.

Tro på Sverige. Rösta på Kristdemokraterna.

Källa
Hämtat från kristdemokraterna.se (2025-11-18)

Taggar
Kristdemokraterna, Kristdemokraternas riksting, Politiska tal

URI
https://www.svenskatal.se/tale/ebba-busch-tal-pa-rikstinget-2025